

کتابشناسی موضوعی

کتابشناسی

تئوچیلی

سید حمیری و شعرش

محمد صحتی سربرودی

از سید سخن‌گفتن و حدیث حیات او را به روایت نشستن بسی بیشتر از این مقال، مجال می‌طلبد. مانند قصد آن داریم که فهرستی از آثاری که درباره سید و شعرش، پرداخته شده، فراروی خواننده بگذاریم، باشد که پژوهشگران ادب شیعی را رهیار باشند و کارساز گردد.

در مقدمه تذکر چند نکته خالی از لطف نمی‌نماید:
الف. تنها از کتابهایی نام برده می‌شود که محور اصلی آنها سید و شعر است و گرنه کتابها و مجموعه‌هایی که به طور ضمنی از سید و شعرش سخن گفته و بخشی را ویژه او ساخته‌اند، بیشتر از این است که در مجال تنگ این مقاله گنجانده شود؛ همان گونه که از مقالات نوشته شده در برخی مجلات و نشریات نیز چشم پوشی شده است.

ب. تا آنجا که امکان داشت تاریخ تدوین و تأليف کتابها در این فهرست لحاظ شده و به ترتیب تاریخی پیش رفته‌ایم.

ج. این توشار در دو بخش جداگانه و به ترتیب زیر است: بخش اول؛ شامل اخبار سید است که حدیث حیات و عقیده اور ادیر می‌گیرد و شمار کتابهایی که در این بخش نام برده می‌شوند به سیزده کتاب می‌رسد و بیشتر با نام «اخبار السید الحمیری» نوشته شده‌اند.

۱. الغذیر، ج ۲، ص ۲۳۲، به نقل از رجال کشی (ره).

۲. قرآن کریم، سوره انعام، آیه ۹۵.

ابوهاشم سید اسماعیل حمیری (م ۱۰۵ ق. عمَان - ۱۷۳ ق. رمضانه بغداد) از شاعران انگشت شماری است که مورد تأیید و لطف والتفات امامان معصوم - عليهم السلام - بود و عنوان «سید» را نیز در پیشوند نامش از لطف حضرت امام صادق - عليه السلام - دارد. آن حضرت روزی به وی فرمود:

«ستک امک سیداً، وفت فی ذلك، انت سید الشعراً»^۱
و گرنه سید حمیری نه تنها از هیچ یک از شاخه‌های شجره طیبه و سلسله سادات نیست، که از پدر و مادری ناصی و خارجی مذهب به دنیا آمده و نمونه بارزی است از مصاديق آیه کریمه ان الله ... يخرج الحى من الميت ...^۲

سید حمیری تندیس توئی و تبریزی بود و درست به همین جهت شریعة شعرش همیشه جوشان و زلال بوده، می‌رود که چون فرات فضیلتی تا فراسی فردانها نیز جاری باشد. با اینکه بیش از سیزده قرن از تاریخ حیاتش می‌گذرد، هنوز هم تبسم سبز شعرش همچنان گیرا و جذاب، منظر اهل نظر است؛ تا آنجا که کمتر کتابی در علم عقاید و کلام می‌توان یافت که در باب امامت و ولایت، نامی از سید و یا شعری از اشعار مستندش نیاورد، چراکه مشکل می‌شود حدیث یا روایت در این باب پیدا کرد که سید معنا و مفهوم آن را به تسبیح شعر نکشیده باشد. همین است که سید را به «نظم الاخبار والاحادیث» مشهور کرده و به او عنوان «شاعر العقیده» بخوبیه است.

از این بزرگوار بیش از پنجاه کتاب نام برده شده است که برخی چون معجم الشعرا و اخبار الشعرا الشیعه و اخبار السید الحمیری معروف و مشهورند.

این کتاب با تحقیق محمد هادی امینی، به سال ۱۳۸۵ق. در نجف چاپ شده بود که در سال ۱۳۸۸ق همراه با «اخبار الشعرا الشیعه» تجدید چاپ شد و بارها پس از آن نیز تجدید چاپ شده است.

۶- اخبار السید الحمیری، احمد بن محمد جوهری، معروف به ابو عبدالله جوهری (م ۴۰۱ق).

مرحوم ابن شهرآشوب علاوه بر این کتاب، نزدیک به پانزده کتاب دیگر نیز از جوهری نام برده است.^۸

۷- اخبار السید الحمیری، شیخ ابو عبدالله احمد بن عبد الواحد، معروف به «ابن حاشر» و «ابن عبدالون» (م ۴۲۳ق)، ایشان از مشایخ نجاشی و شیخ طوسی و نویسنده کتابهای چون: «تاریخ»، «تفسیر خطبه فاطمه الزهراء»، «عمل الجمعة» و «کتاب الحدیثین المختلفین» است.^۹

۸- اخبار السید الحمیری، صالح بن محمد صرامی، استاد ابوالحسن جندی از استادی مرحوم نجاشی است که از او کتاب دیگری با نام «تاریخ الائمه- عليهم السلام» نام برده شده است.^{۱۰}

۹- اخبار السید الحمیری، اسحاق بن عبدالله.^{۱۱} از ایشان اثری در کتابهای نیافریدم جز اینکه همین کتاب به او نسبت داده شده است و احتمال اینکه با اسحاق بن محمد نخعی اشتباہ شده

۱۰. علامه حلی در حق او می‌نویسد: ... ثقة و امامي منصب و محدث بزرگ بصره بود. بنگرید: رجال العلامة الحلی، ص ۱۱۶، از منشورات الرضی، قم.

۱۱. کشف الاستار عن وجه الكتب والاسفار، صفاتی خوانساری، ج ۱، ص ۱۱۳، چاپ مؤسسه آل الیت؛ قاموس الرجال، محقق شوشتی، ج ۱، ص ۷۷۵-۷۸۱.

۱۲. کشف الاستار، ج ۲، ص ۱۸۹-۱۹۲.

۱۳. پیشین، ج ۱، ص ۴۵۰؛ معالم العلماء، ابن شهرآشوب، ص ۱۸، چاپ نجف، ۱۳۸۰ق؛ دائرة المعارف تشیع، ج ۱، ص ۳۸۱.

۱۴. تحفة الاحباب، ص ۲۵۷، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۰ش.

۱۵. معالم العلماء، ص ۲۰؛ کشف الاستار، ج ۱، ص ۷۲-۷۴.

۱۶. دائرة المعارف تشیع، ج ۱، ص ۳۴۷، زیر مدخل «ابن عبدالون».

۱۷. کشف الاستار، ج ۲، ص ۲۲۲؛ قاموس الرجال، ج ۵، ص ۴۷۰.

۱۸. معجم رجال الفکر والادب، ص ۴۱۹.

بخش دوم ویژه شعر سید بوده که بیش از چهل کتاب را شامل می‌شود و خود به چهار بخش تقسیم می‌شود: ۱- دیوان سید، ۲- شرحهای قصیده یا تئیه که شاهکار سید شمرده می‌شود، ۳- شرحهای قصیده عینیه که بیشترین کتاب را به خود تخصیص داده است؛ ۴- ترجمه و تخمیس این دو قصیده.

بخش اول- زندگینامه‌ها و اخبار سید

۱- اخبار السید الحمیری، ابواحمد عبدالعزیز جلوی بصری (م ۳۰۲ق).^۳

۲- اخبار السید الحمیری، اسحاق بن محمد نخعی (م ۳۳۲ق). وی از فرزندان برادر مالک اشتر بود و گاهی نیز «ابریقعوب احمر» خوانده می‌شود.^۴

۳- اخبار السید الحمیری، ابیوکر محمد بن یحیی کاتب صولی شطرنجی (م ۳۳۵ق).^۵

۴- اخبار السید الحمیری، ابویشر احمد بن ابراهیم عَمَّی بصری (م ۳۵۰ق)، مورخ و متكلم و فقیه و از شاگردان ابواحمد جلوی است که نجاشی به دو واسطه از او روایت می‌کند. رجال نویسان او را توثیق کرده و سیزده کتاب از کتابهایش را نام برده اند که از آن میان دو کتاب درباره سید و شعر او است.^۶

۵- اخبار السید الحمیری، ابوعبدالله محمد بن عمران سرزاپی خراسانی (م ۳۸۴ق) همو که محدث قمی در حق وی می‌نویسد: «گفتارش راست و شناختش به روایتها گسترده بود...»^۷

أخبار السید الحمیری

ابن عیید الله محمد بن عمران المربزی الغراسانی المتوفی ۲۸۵

مؤلف (معجم الشعراء)

صحیح سید و فقط فی ذلك انت سید الشعرا،
الإبله الصالق (عليه السلام)

تحقيق
الدكتور الشیخ

محمد هادی الامینی

- ۲۷- شرح قصيدة عينية، از شیخ حسین بن شیخ جمال الدین خوانساری (م ۱۰۹۹ق).
- ۲۸- التحفة الاحمدیه در شرح قصيدة عینیه، از ملام محمد قاسم هزارجریبی (مح ۱۱۱۲ق) ۲۳.
- ۲۹- الشالی العابرة، از فاضل هندی (م ۱۱۳۵-۱۰۶۲ق) ۲۴.
- ۳۰- شرح قصيدة عینیه، از سید محمد عباس موسوی (م ۱۲۰۶ق) ۲۵.
- ۳۱- شرح قصيدة عینیه حمیری، از مصطفی بن حاج محمد بزدی از علمای قرن سیزدهم هجری. از این شرح که به زبان فارسی و در سال ۱۲۵۵ق نوشته شده نسخه‌ای به شماره ۱۱۱۶ در کتابخانه مجلس شورای ملی موجود است. ۲۶.
- ۳۲- شرح قصيدة عینیه، از ملا حسن بن محمد اردکانی (م ۱۳۱۵ق) استاد آیت الله سید محمد کاظم بزدی در ادبیات.
- ۳۳- شرح قصيدة عینیه، از سید علی اکبر رضوی برگعی (م ۱۲۱۷ق) به زبان فارسی.
- ۳۴- شرح قصيدة عینیه، از شیخ بخش علی بزدی حائری (م ۱۲۲۰ق).
- ۳۵- شرح قصيدة عینیه، از شیخ علی خوئی (م ۱۳۵۰ق).
- ۳۶- شرح قصيدة عینیه، از سید انور حسین (مح ۱۳۵۰ق) که به زبان اردو چاپ شده است.
- ۳۷- شرح قصيدة عینیه، از محمدرضا قراجه داغی، چاپ تبریز، ۱۳۰۱ق.
- ۳۸- شرح قصيدة عینیه، از ملا محمد حسین قزوینی معروف به دریاغی.

۱۷. معجم ماكتب عن الرسول و اهل البيت.

۱۸. رسائل الشريف المرتضی، المجموعة الرابعة، ص ۵۱-۱۳۹.

۱۹. اعيان الشیعه، ج ۳، ص ۴۶.

۲۰. دیوان السید الحمیری، ص ۸۳.

۲۱. همان مأخذ.

۲۲. الغدیر، ج ۲، ص ۲۲۳.

۲۳. همان، ج ۲، ص ۲۲۴.

۲۴. الذريعة، ج ۱۴، ص ۹ به بعد.

۲۵. الغدیر، ج ۲، ص ۲۲۴.

۲۶. فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی، ج ۲، ص ۴۹۷.

در دارالمکتبة الحياة بیروت و بدون تاریخ چاپ شده است.

ناگفته نماند که بعضی از قصاید معروف سید، خیلی پیش از

این در ضمن برخی کتابها بارها و بارها چاپ شده بود که ماتها

پنج چاپ از چاپهای قصيدة عینیه رانام می‌بریم:

۱/۱۸- به ضمیمه کتاب «اللهوف على قتلی الطفوف»، سال

۱۲۷۱ق در تهران، چاپ سنگی.

۲/۱۹- در حاشیه کتاب لیلی و مجنون، سال ۱۲۹۷ق در

بمی به صورت سنگی.

۳/۲۰- در ضمن مجموعه‌ای به سال ۱۳۰۴ق.

۴/۲۱- در حاشیه کتاب السامي في الاسامي، در تهران به

صورت سنگی.

۵/۲۲- در آخر جلد عاشر بحار الانوار چاپ قدیم و سنگی

که همراه است با ترجمه منظومی از قصيدة. ۱۷

ب- شرحهای قصيدة باعیه

این قصیده که به قصيدة ذہبیه (چکامه طلایی) شهرت یافته

است، به وسیله برخی از اندیشمندان بزرگ شیعی شرح و تفسیر

شده است که به بعضی از آنها اشاره می‌شود:

۱/۲۳- شرح قصيدة الذہبیه، از سید شریف مرتضی علم

الهدی (م ۴۳۶ق).

این کتاب که توسط میرزا محمود خان تبریزی، در سال

۱۳۱۳ق در مصر چاپ شده بود بتازگی نیز در ضمن جلد

چهارم از مجموعه رسائل شریف المرتضی از طرف دار القرآن

الکریم قم تجدید چاپ شده است. بزرگ ادیب شیعی علامه

سید مرتضی علم الهدی در این کتاب صد و هفده بیت از قصيدة

ذہبیه را شرح کرده و در خاتمه نیز مختصری از اخبار سید را

آورده است. ۱۸

۲/۲۴- شرح قصيدة الحمیری البائیه، از علامه نسأبه حافظ

اسرف بن اغفر علوی مشهور به تاج العلی حسینی (م ۴۸۲ق

رمیله- ۱۰۶ق حلب). ۱۹

۳/۲۵- شرح قصيدة باعیه، از محمد بن حسین، شیخ بهائی

که در سال ۱۳۱۳ق چاپ شده است. ۲۰

۴/۲۶- شرح قصيدة الذہبیه، از سید محسن امین عاملی

نویسنده اعيان الشیعه. ۲۱

ج- شرحهای قصيدة عینیه

بیشترین کتابها را در این باب شرحهای قصيدة عینیه تشکیل

می‌دهد، چراکه بنابر بعضی روایتها ائمه معصومین (ع) از این

قصیده به بزرگی نام برده و تجلیل کرده‌اند. ۲۲

- آذرشهری، چاپ دوم، تبریز ۱۳۸۱ق.
- ۵۴- تخمیس قصیده بائیه، از شیخ حسن بن مجلی خطی، از علمای سده سیزدهم، که با تحقیق عمران القطبی سال ۱۹۶۸ م در نجف چاپ شده است. ۲۲.
- ۵۵- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ حسن بن مجلی خطی فوق الذکر.
- ۵۶- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ حُرّ عاملی صاحب وسائل الشیعه.
- ۵۷- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ عبدالغنی نوہ شیخ حُرّ عاملی.
- ۵۸- تخمیس قصیده عینیه، از سید علی نقی نقوی هندی. ۳۳.
- ۵۹- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ حسین فرزند علی بن محمد که نسبت به شیخ محمد بهاء الدین عاملی یعنی شیخ بهائی می برد. ۳۴.
- ۶۰- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ عبدالله وائل معروف به صانع. از این شاعر شیعی علاوه بر تخمیس، تشطیر همین قصیده نیز در دست است. ۲۵.
- ۶۱- تخمیس قصیده عینیه، از شیخ محمد الصحاف احسانی (م ۱۳۱۲ق).
- ۶۲- شعر السید الحمیری، از ابوبشر احمد بن ابراهیم بصری (م ۳۵۰ق). این کتاب غیر از «اخبار السید الحمیری» (از همین مؤلف) است. ۲۷.

- ۲۷- بهجه الامال، ج ۲، ص ۳۱۱، مرحوم ملاعلی علیاری از این شرح و نویسنده آن به بزرگی نام من برد.
- ۲۸- الذریعه، ج ۱۴، ص ۱۱-۹.
- ۲۹- مجله نور علم، دوره دوم، شماره چهارم، مقاله نجوم امت، آیت الله ارباب قمی.
- ۳۰- نسخه هایی از این سه شرح اخیر در کتابخانه آیت الله مرعشی به صورت خطی نگهداری می شود.
- ۳۱- الذریعه، ج ۱۴، ص ۱۰.
- ۳۲- تاریخ التراث العربي، ج ۲، جزء سوم، ص ۲۲۴.
- ۳۳- الغدیر، ج ۲، ص ۲۲۵-۲۲۴؛ بهجه الامال، ج ۲، ص ۳۱۱.
- ۳۴- مجله تراثنا، شماره ۱۴، ص ۱۵۱.
- ۳۵- همان، ص ۱۵۲.
- ۳۶- همان، ص ۱۵۰-۱۶۲.
- ۳۷- معالم العلماء، ص ۱۸.

- ۳۹- شرح قصیده عینیه، از ملا محمد صالح برغانی (م ۱۲۷۱ق).
- ۴۰- شرح قصیده عینیه، از میرزا علی خان گلپایگانی از شاگردان علامه مجلسی.
- ۴۱- شرح قصیده عینیه، از میرزا فضل علی ایروانی تبریزی (مح ۱۳۲۰ق). ۲۷.
- ۴۲- شرح قصیده عینیه، از آقا کمال فسوی.
- ۴۳- شرح قصیده عینیه، از ملا محمد قمی.
- ۴۴- شرح قصیده عینیه، از سید مرتضی حسینی.
- ۴۵- تحفة الاحباء، در شرح قصیده عینیه سید الشعرا، از حاج ملا علی واعظ خیابانی تبریزی نویسنده «علماء معاصر». ۲۸.
- ۴۶- شرح قصیده عینیه، از آیت الله حاج میرزا محمد قمی معروف به «أرباب» از شاگردان محدث نوری طبرسی. ۲۹.
- ۴۷- موجہ الكوثری در شرح قصیده حمیری، از سید محمد نقوی نصیرآبادی، چاپ لکهنوی هند، ۱۲۶۷ق.
- ۴۸- ریاض الجنان، شرح و ترجمه قصیده عینیه به زبان فارسی و به صورت منظوم، از شیخ محمد حسن نجفی متخلص به غائبی از شاگردان شیخ عباس قمی. در این کتاب علاوه بر قصیده عینیه، برخی دیگر از اشعار سید نیز ترجمه شده است. از انتشارات کتابفروشی اسلامیه، تهران، بی تا.
- ۴۹- شرح قصیده الحمیری العینیه، از شیخ محمد باقر بیدگلی کاشانی، که به زبان عربی و مختصر است.
- ۵۰- شرح قصیده عینیه حمیری، از محمد قاسم استرآبادی، که مختصر و فارسی است.
- ۵۱- شرح قصیده عینیه حمیری، از ابن حسام حسامی مشهور به زیب العلماء، که شرحی است مفصل و در تاریخ ۱۳۱۳ش نوشته شده است. نویسنده پس از هر بیت نخست گفته های استادش سید جعفر کشفی دارابی را به فارسی ترجمه کرده سپس به شرح و تفصیل قصیده پرداخته است. ۳۰.
- ۵۲- شرح قصیده الحمیری العینیه، از این شرح که شارحن ناشناخته مانده و به زبان عربی است، نسخه ای در فیض آباد و در کتابخانه راجه آن شهر، نگهداری می شود. ۳۱.

د- ترجمه و تخمیس ها

- ۵۳- ترجمه قصیده عینیه، از حاج میرزا علی قلی ناصح